

København, den 19. December 1917.

Hr. Overformynder M. P. Friis, K. af D., Dmd., F. M.

I Henhold til Opfordring paa Mødet i Mandags fremsender jeg hermed i skriftlig Form de Udtalelser, som jeg fremsatte paa det nævnte Møde, idet jeg tillader mig at supplere dem med nogle Tilføjelser foranlediget ved nogle paa Mødet faldne Bemærkninger.

Det jeg betegner som Udkast til en Aftale, maa ikke betragtes som et bindende Tilbud, men mere som et Udtryk for den Opfattelse, der er raadende i Sukkerfabrikernes Direktion, og som vi har Grund til at mene deles af Selskabets Bestyrelse.

Ærbødigst

Ad. Hansen.

København, den 19. December 1917.

Efter Anmodning har vi nøje overvejet det Forslag, som Overformynderen underhaanden gjorde ved sidste Møde, og hvorefter man tænkte sig, at vi ved Eksport af et vist Kyantum af Høsten 1918 skulde kunne indvinde en saadan Overpris, at Selskabet vilde være i Stand til at betale en Pris for Roerne af 2 Kr. 25 Øre pr. Centner, uden at Priserne herhjemme behøvede at sættes op. Det blev ikke omtalt, om man tænkte sig, at ogsaa de siden 1915—16 forøgede Driftsomkostninger, som ikke er dækkede ved de skete Prisforhøjelser paa Sukker, skulde dækkes, men jeg gaar ud fra, at det var Meningen.

Vi er ved vore Overvejelser komne til det Resultat, at vi ikke kan tænke os at gaa ind paa dette Forslag, og Kommissionen vil sikkert let forstaa dette, naar man betænker, at Prisforhøjelsen paa Roerne — forudsat en Høst som i Aar — for vort og Nykøbings Vedkommende vil andrage ca. 10 Mill. Kr. De forøgede Oparbejdningssomkostninger har vi i det Udkast, som vi for nogen Tid siden afleverede til Overformynderen, opgjort til 10 Mill. Kr., og de vil næppe blive mindre, naar Regnskabet bliver gjort op.

Jeg ved ikke, hvilket Sukkerkvantum, man har tænkt sig at kunne eksportere, men dersom vi regner med en Rationering som nu og en Høst som i Aar, kan der ikke blive mere end ca. 20 Mill. kg tilovers. Der skal altsaa opnaas en *Overpris* af 100 Øre eller en Salgspris af ca. 1 Kr. 50 Øre pr. kg for at give Balance, og saa maa Oparbejdningssomkostningerne endda ikke stige yderligere. Bibeholdes den nylig vedtagne Stigning af 10 Øre paa Industrisukkeret, indvindes derved ganske vist ca. 2 Mill. Kr., men der er endda meget langt igen.

Vi anser som sagt denne Sag for uigennemførlig og i alt Fald for saa risikabel, at vi ikke tør overtage Risikoen, og vi ser derfor ikke anden Udvej end, at Staten, naar den for at sikre Landet Sukker vil indrømme Roedyrkerne en saa høj Pris som 2 Kr. 25 Øre pr. Centner, ogsaa maa gøre det næste Skridt og sikre Fabrikkerne, saaledes at